

Postanowienie Trybunału szósta izba) z dnia 14 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Parma – Włochy) – Casa di Cura Città di Parma SpA / Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-573/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 17 ust. 2 lit. a) – Podatnik mieszany – Proporcja podlegająca odliczeniu – Publiczne lub prywatne struktury zdrowotne wykonujące działalność objętą zwolnieniem – Uregulowanie krajowe wyłączające odliczenie VAT związanego z kupnem towarów lub usług wykorzystywanych na potrzeby działalności zwolnionej z podatku]

(2021/C 289/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Parma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casa di Cura Città di Parma SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które nie zezwala na odliczenie podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z nabyciem towarów i usług wykorzystywanych na potrzeby działalności zwolnionej z podatku i przewidujące w konsekwencji, że prawo podatnika mieszanego do odliczenia tego podatku jest obliczane na podstawie proporcji odpowiadającej stosunkowi pomiędzy kwotą transakcji dających prawo do odliczenia i kwotą transakcji dokonanych w ciągu roku, włączając świadczenia medyczno-sanitarne objęte zwolnieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus – Finlandia) – Kuluttaja-asiamies / MiGame Oy

(Sprawa C-594/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 2011/83/UE – Umowy zawierane z konsumentami – Artykuł 21 – „Porozumiewanie się z wykorzystaniem telefonu” – Wykorzystanie przez przedsiębiorcę linii telefonicznej w celu umożliwienia konsumentom kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy – Udostępnienie przez spółkę, w ramach obsługi posprzedażnej dotyczącej zawartych umów, dwóch linii telefonicznych, to jest linii w sieci stacjonarnej o podwyższonej płatności i bezpłatnej linii w sieci ruchomej – Treść materiałów informacyjnych przeznaczonych dla klientów – Dopuszczalność istnienia linii obsługi serwisowej narażającej klientów na taryfę wyższą niż taryfa podstawowa – Pojęcie taryfy podstawowej]

(2021/C 289/27)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kuluttaja-asiamies

Strona pozwana: MiGame Oy

Sentencja

Artykuł 21 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przedsiębiorca udostępnił swoim klientom – poza numerem telefonu, którego taryfa nie przekracza taryfy podstawowej – numer telefonu, który podlega taryfie wyższej niż taryfa podstawowa, a którego być może użyją konsumenci, którzy zawarli umowę z tym przedsiębiorcą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 26 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Liège – Belgia) – VW / Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

(Sprawa C-92/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka azylowa – Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 (Dublin III) – Artykuł 27 – Środki odwoławcze od decyzji o przekazaniu – Charakter zawieszający odwołań – Artykuł 29 – Metody i terminy przekazania – Normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/33/UE – Artykuł 18 – Środek krajowy polegający na umieszczeniu wnioskodawcy, wobec którego wydano decyzję o przekazaniu, w specjalnym ośrodku dla cudzoziemców, w którym osoby zakwaterowane otrzymują pomoc w celu przygotowania ich przekazania]

(2021/C 289/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VW

Druga strona postępowania: Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

Sentencja

Artykuł 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie możliwości zastosowania przez państwo członkowskie wobec wnioskodawcy, który wniósł odwołanie od decyzji o przekazaniu do innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 26 ust. 1 tego rozporządzenia, środków przygotowawczych z myślą o tym przekazaniu, takich jak umieszczenie w specjalnym ośrodku dla cudzoziemców, w którym osobom w nim zakwaterowanym udzielana jest pomoc w celu przygotowania ich przekazania

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 19.4.2021.